

Ἡνίοχος τῆς καρδιάς σου στόν στίβο τῆς ζωῆς

«Στό μεταξύ τοῦ Ἀχιλλέα τ' ἄλογα μακριά ἀπό τή μάχη θρηνοῦσαν, ἀπ' τή στιγμή πού ἔνωσαν πώς ὁ ἠνίοχος τους ἔπεσε μέσ στή σκόνη ἀπ' τόν ἀνθρωποκτόνο Ἔκτορα...»

Μελετοῦμε Ὅμηρου Ἰλιάδα καί συχνά σταματοῦμε γιά νά ἐξηγήσουμε κάποιες λέξεις:

- Κυρία, τί σημαίνει ἡ λέξη «ἠνίοχος»;

- Ἐγώ ξέρω. Τή βρήκαμε καί πέρσι στήν Ὀδύσσεια. Εἶναι αὐτός πού κερνάει τό κρασί!

- Ἄλλο οἰνοχόος καί ἄλλο ἠνίοχος, μήν μπερδεύεσαι..., παρατηρεῖ ἡ ἀπουσιολόγος.

- Νομίζω πώς δέν εἶναι δύσκολο νά τό βρεῖτε, γιατί ἡ λέξη ἀπό μόνη της δείχνει τή σημασία της. Εἶναι σύνθετη

ἀπό τή λέξη ἠνία, δηλαδή χαλινάρια, καί τό ρῆμα «ἔχω».

- Αὐτός πού κρατᾶ τά χαλινάρια, δηλαδή ὁ...καβαλάρης!

- Ἄσα...

- Ἡ μεγαλύτερη ἄσκηση τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας αὐτές τίς ἡμέρες στήν πατρίδα μας, μέ πλειάδα ἀεροσκαφῶν ἀπό συμμαχικές χῶρες πού συμμετέχουν σέ εἰδικές ἀποστολές, ὀνομάζεται «Ἡνίοχος» καί ἔχει πάρει τό ὄνομα καί τό διακριτικό σῆμα της ἀπό τόν Ἡνίοχο τῶν Δελφῶν. Θά ἔχετε ἀκούσει σίγουρα γι' αὐτό τό ἀριστούργημα, συνεχίζω, ἀλλά κανένα παιδί δέν ἀνταποκρίνεται. Νομίζω πώς ἀξίζει νά ἀφιερῶσουμε λίγα λεπτά στό ξεχωριστό αὐτό στολίδι τῶν Δελφῶν. Θά σᾶς δείξω φωτογραφίες...

Άνοιγω στον υπολογιστή τη σχετική εικόνα. Ο Ήνιοχος με τό φωτεινό βλέμμα φαντάζει μπροστά μας υπέροχος!

Τό 1896 γάλλοι αρχαιολόγοι έκαναν ανασκαφές στό μαντείο τών Δελφών. Στίς 28 Απριλίου ανέσυραν μέσα από έρείπια, κοντά στον ναό του Απόλλωνα, τήν κνήμη ενός χάλκινου αλόγου και στη συνέχεια τά ήνία, έναν ένεπίγραφο λίθο και ένα χάλκινο ανθρώπινο άγαλμα. Ήταν σέ θαυμάσια κατάσταση και ήταν τό πρώτο χάλκινο άγαλμα τής κλασικής έποχής πού βρέθηκε σέ φυσικό μέγεθος! Είχε θαφτεί έπειτα από τόν μεγάλο σεισμό πού έγινε τό 373 π.Χ. στους Δελφούς και παρέμεινε εκεί για πολλούς αιώνες. Αύτός ήταν και ο λόγος πού γλύτωσε τίς μετέπειτα λεηλασίες. Ήταν ένα άφιέρωμα πρός τόν Απόλλωνα από τόν Πολυζάλο, τόν τύραννο τής Γέλας, μετά τή νίκη του στίς άρματοδρομίες στους Πυθικούς άγώνες (478 π.Χ.). Σήμερα συγκαταλέγεται ανάμεσα στα άριστουργήματα τής αρχαίας έλληνικής και παγκόσμιας τέχνης.

- Κυρία, είναι υπέροχος! Σέ μαγνητίζει μέ τό βλέμμα του!

- Και πόσο σταθερά κρατά τά ήνία του αλόγου του!

- Ναί, παιδιά. Θαυμάζουμε τόν ήνιοχο, πού είναι ένα έργο τέχνης. Τί θαυμαστό είναι όμως νά ξέρεις νά κρατάς τά ήνία τής... καρδιάς σου στό άρμα τής ζωής!

- Τί έννοείτε;

- Νά μπορείς κάθε στιγμή νά έλέγχεις τόν έαυτό σου και νά τόν κατευθύνεις εκεί πού θέλεις έσύ. Νά μήν αφήνεις στίς έπιθυμίες σου και σέ ό,τι σέ έλκύει. Νά νικάς τά πάθη και τίς άδυναμίες σου. Αυτό είναι δύναμη. Νά ξέρεις νά κρατάς τίς ίσορροπίες και νά βημα-

τίζεις άκέραια, γνήσια, σταθερά.

- Δύσκολο αυτό... θέλει πολλή δύναμη!

- Ναί, και έμεις δέν είμαστε άγάλματα, κυρία, είμαστε νέα παιδιά, θράζει τό αίμα μας!

- Άκριβώς αυτή τήν όρμή τής νιότης μπορείτε νά τήν κρατήσετε στά δύο σας χέρια και νά τήν κάνετε όπλο και δύναμή σας! Ή θέλησή σας μπορεί νά σας όδηγήσει πολύ ψηλά, άρκει νά τήν αξιοποιήσετε. Νά αλλάξετε τόν έαυτό σας και τόν κόσμο όλο!

- Μά, δέν χρειάζεται νά αγωνιστούμε για κάτι. Όλα τά έχουμε!

- Γιατί νά αγωνιστούμε; Όλα πάνε από τό κακό στό χειρότερο. Έμεις θά αλλάξουμε τόν κόσμο; Άς τό τολμήσουν άλλοι!

- Προτιμώ τίς κερκίδες, προτιμώ νά βλέπω τούς άλλους νά αγωνίζονται. Δέν έχω δύναμη νά μπώ στό στάδιο. Αυτό μου λέτε, παιδιά. Κι όμως, ή ζωή είναι στάδιο. Και μās θέλει αγωνιστές, άθλητές. Όχι θεατές, όχι παρατηρητές. Και ή νίκη κατά του κακού μας έαυτού είναι ή πιό μεγάλη έπιτυχία! Ο ήνιοχος μās δείχνει τόν δρόμο: κρατά τά χαλινάρια και βλέπει μπροστά. Χωρίς νά έπηρεάζεται από τίς έπευφημίες του πλήθους, χωρίς νά ξυπάζεται. Στο κεφάλι του φοράει τήν ταινία τής νίκης. Ήρεμος και γεμάτος εϋτυχία πραγματοποιει μέσα στον ίππόδρομο τόν γύρο του θριάμβου. Ή κίνησή του είναι στιγμιαία, αλλά και αιώνια. Ή όλη του στάση είναι σεμνή, ταπεινή. Συγκρατημένος και άκέραιος, ιδεώδης. Αλλά δείτε από κοντά και τά γυμνασμένα χέρια του. Διακρίνονται επάνω τους οι φλέβες... Ένας νέος πού κυριαρχει στη ζωή και προχωρά αποφασιστικά. Μās καλεϊ νά τόν μιμηθούμε!

- Τά μάτια του είναι σάν αληθινά! Μοιάζει σάν νά έτοιμάζεται κάτι νά μās πεί καθώς τό στόμα του είναι μισάνοιχτο...

- Ναί, μέσα άχνοφαίνονται άσημένα δόντια... Άλλά και τό πρόσωπό του έχει όμορφα χαρακτηριστικά: τά μάτια άμυγδαλωτά, στοχαστικά, πλαισιωμένα από έντονες βλεφαρίδες, πού είναι ένθετα έλάσματα. Στο πρόσωπό του δέν διακρίνεται άλαζονεία, άλλά μία ήρεμη αύτοπεποίθηση. Μία μορφή πού έμπνέει σιγουριά και... θέλει νά μās πεί πολλά, τόν άκούτε; Κάντε ήσυχία και θά μās μιλήσει..., ψιθυρίζω.

Πηγαίνω στά τελευταία θρανία και άλλάζοντας τή φωνή μου ύποδύομαι τόν ήνίοχο:

- Έλληνόπουλα του 21ου αιώνα! Σās μιλά ένας νέος, πού άγωνίστηκε σέ έναν άγώνα άρματοδρομίας και νίκησε. Τό μυστικό μου; Έμαθα νά κρατῶ καλά τά χαλινάρια τών άλόγων μου και νά κατευθύνω μέ σιγουριά τό άρμα μου στή νίκη. Μά πιότερο από όλα άξίζει νά κρατάτε γερά στή ζωή τά ήνία τής καρδιάς σας και νά χαλιναγωγείτε τόν ίδιο τόν έαυτό σας. Μή σās τρομάζει ό άνήφορος και ό άγώνας. Κοιτάτε σταθερά τόν στόχο σας μέ πίστη και ένθουσιασμό! Ό άγωνιστής τής ζωής είναι και νικητής, γιατί ό άγώνας αυτός ύπογράφει νίκη για μία ζωή αιώνια!

- Ήνίοχε, φωνάζει ό Θεωωρής από τό τελευταίο θρανίο. Σέ εύχαριστούμε! Κράτα γερά! Κατεβαίνουμε και έμεις στό στάδιο του άγώνα. Είναι αλήθεια ότι στοιχίζει, μά άξίζει!

M.E.X.